

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

---

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 504 din data de 18.10.2017

Dosar nr. 194/2016

Petiția nr. 1584/17.03.2016

Petent:

Reclamat: Autoritatea Națională Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

Obiect: petentului nu i s-a mărit salariul ca și celorlalți colegi de muncă, odată cu creșterea salarială colectivă, potrivit Ordinul Președintelui ANSVSA nr.1016/23.12.2015).

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele și domiciliul procedural al petentului

2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

Autoritatea Națională Sanitar Veterinară și pentru siguranța Alimentelor,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul nu a fost cuprins pentru mărirea salarială colectivă din cadrul societății reclamate (în urma emiterii Ordinului Președintelui ANSVSA nr.1016/23.12.2015), pe motiv că este angajat contractual potrivit contractului de muncă încheiat între părți.

III. Procedura de citare

4. Prin adresa înregistrată cu nr.1584.22.04.2016, a fost citat domnul . . . pentru data de 09.05.2016. Procedură legal îndeplinită.

5. Prin adresa înregistrată cu nr.2616.22.04.2016, a fost citată *Autoritatea Națională Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor* pentru data de 09.05.2016. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Sușinerile petentului

6. Petentul susține că a fost încadrat în cadrul societății reclamate, pe postul de muncitor, iar salariile au fost mărite conform Ordinului Președintelui ANSVSA nr.1016/23.12.2015, iar acesta nu a beneficiat de mărirea salarială în cauză. Când a cerut explicații Compartimentului Resurse Umane, petentului i s-a comunicat că nu i-a fost mărit salariul, deoarece este angajat ca și contractual și Ordinul nu-i cuprinde și pe acești salariați.

Sușinerile părții reclamate

7. Partea reclamată invocă excepția de vădită necompetență a Consiliului, raportat la dispozițiile art. 19 din O.G nr.137/2000, modificată și art. 29 din Ordinul Președintelui Consiliului nr.144/2008, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor. Partea reclamată consideră faptul că, potrivit obiectului petiției soluționarea acesteia nu intră în atribuțiile CNCD, pe considerentul că prevederile Ordinului Președintelui ANSVSA nr. 1016/23.12.2015, pot fi contestate la instanța de contencios administrativ, conform prevederilor Legii nr. 554/2004, a Contenciosului administrativ. Mai mult, reclamatul consideră că, prevederile O.G nr.137/2000, precum și jurisdicția exercitată de CNCD, este una *administrativă*, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile în litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Raportat la obiectul petiției, fapta de discriminare invocată de petent, este echivalentă cu o problemă referitoare la modul de interpretare și aplicare a unor prevederi legale, respectiv a Ordinului Președintelui ANSVSA nr.1016/23.12.2015, privind salarizarea personalului din cadrul direcțiilor sanitar-vechere și pentru asigurarea alimentelor județene, a municipiului București, în conformitate cu Legea nr.293/2015.

8. În speță, partea reclamată afirmă că, adoptarea, modificarea, completarea ori abrogarea unor acte normative nu poate fi asimilată unui comportament discriminatoriu, în sensul prevederilor O.G nr. 137/2000 și nici nu poate atrage după sine o răspundere contravențională, iar Curtea constituțională, a decis că sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale dacă anulează ori refuză aplicarea unor acte normative cu putere de lege.

9. Partea reclamată invocă excepția obiectului vădit nefondat, reglementată de art. 33-37 din Ordinul nr. 144/2008, și de art. 20 alin. 3, din O.G nr. 137/2000, modificată. Astfel, reclamatul consideră că, petentul nu a solicitat îndreptarea consecințelor faptelor discriminatorii și nici restabilirea situației anterioare, nu a motivat petiția în fapt și în drept, conform art. 11, din Ordinul nr. 144/2008, care reglementează conținutul obligatoriu al petițiilor.

10. Mai mult, conform O.G nr. 137/2000, modificată, pentru a fi în prezența unei discriminări, trebuie să existe două situații comparabile, la care tratamentul aplicat să fie diferit, să urmărească un tratament diferențiat, restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice. Diferența de tratament salarial, nu înseamnă încălcarea principiului nediscriminării, putând exista diferențe salariale potrivit noii legi și a vechii legi, încadrați pe posturi identice. Ca

atare, partea reclamată este de părere că, afirmațiile petentului sunt simple alegații atâta timp cât acesta nu a precizat în vreun fel dispoziții din Ordinului Președintelui ANSVSA, nr. 1016/23.12.2015, nu a indicat motivele pentru care, acesta consideră că a fost discriminat și nici nu a făcut dovada vreunui “comportament discriminatoriu”, al ANSVSA.

11. Partea reclamată, invocă excepția lipsei calității procesuale pasive a acesteia, întrucât petentul, nu are un raport de muncă direct încheiat cu aceasta, fiind personal contractual de execuție în cadrul DSVSA Vrancea, și nu cu DSVSA București. Direcțiile sanitar veterinar și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, sunt instituții publice cu personalitate juridică, aflate în subordinea ANSVSA, finanțate din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat. Mai mult, reclamatul arată că petentul, este angajat pe perioadă determinată în funcția contractuală de muncitor calificat I, din cadrul Direcției Sanitare Veterinar pentru Siguranța Alimentelor Vrancea, instituție aflată în subordinea Autorității Naționale Sanitar Veterinar și pentru Siguranța Alimentelor. Funcția petentului de muncitor calificat I, nu poate fi asimilată cu niciuna dintre funcțiile stabilite în Ordinul Președintelui Autorității Naționale sanitar Veterinar și pentru Siguranța Alimentelor.

V. Motivele de fapt și de drept

12. Colegiul director al CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care, petentului nu a fost cuprins pentru mărirea salarială colectivă din cadrul societății reclamate (în urma emiterii Ordinului Președintelui ANSVSA nr.1016/23.12.2015), pe motiv că este angajat contractual potrivit contractului de muncă încheiat între părți.

Colegiul director în ședința de deliberări a cauzei, respinge excepțiile invocate de reclamat cu privire la vădita necompetență a Consiliului, raportat la dispozițiile art. 19 din O.G nr.137/2000, modificată și art. 29 din Ordinul Președintelui Consiliului nr.144/2008, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor, excepția obiectului vădit nefondat conform articolelor menționate mai sus și excepția invocată în privința lipsei calității procesuale pasive a acesteia.

Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Condiția, criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

13. Astfel se poate considera discriminare;

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept
- dreptul să fie justificat

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.(1, din O.G.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. (1, trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit*, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

Așa cum reiese din motivația invocată, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care, tratamentul să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat aplicat, trebuie să aibe ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

14. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminare, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România, sau cele prevăzute de legislația națională, după cum dispune și O.G nr. 137/2000, modificată, precum și Protocolul nr. 12 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art., alin. 1, “Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege... “.

Analizând speța de față, în acord cu elementele faptelor de discriminare, precum sunt prevăzute de actul normativ O.G nr. 137/2000, modificat, Colegiul director trebuie să analizeze următorul aspect: “dacă a existat un tratament diferențiat care a avut loc prin aplicarea Ordinului Președintelui ANSVSA nr.1016/23.12.2015), iar petentul nu a fost luat în calcul în privința măririi salariale aferente respectiv perioadei menționate, pe motiv că este angajat contractual potrivit contractului de muncă încheiat între părți”. Astfel, Colegiul analizează înscrisurile depuse la dosarul cauzei de către ambele părți și face distincția dintre cele două modalități de încheiere a contractelor de muncă. Ca urmare, folosind principiului diferențiat în interpretarea prevederilor art.3 alin.3 din contractul colectiv de munca unic la nivel national, precum si ale art.81, alin.2 din Legea nr.130/1996, potrivit cu care contractele individuale de munca nu pot contine clauze care sa stabilească drepturi la un nivel inferior celui stabilit prin contractele colective de muncă încheiate la nivel superior, se impune concluzia că, se pot negocia clauze care să acorde salariatilor mărire salariale prevazute în contractul colectiv de muncă încheiat la nivel superior. În acest sens sunt si prevederile art.238 alin. 3 din Codul Muncii, cu care se completeaza Legea nr.188/1999, care statuează că, la încheierea contractului colectiv de muncă, dispozitiile legale referitoare la drepturile salariatilor au un caracter minimal. Mai mult, obligatiile decurgând din contractul colectiv de munca nu puteau fi încălcate întrucât acesta a fost înregistrat si prin acest fapt a devenit opozabil si în același timp, obligatoriu pentru părțile contractului, potrivit art.243 din Codul Muncii si art.30 alin.1 din Legea nr.130/1996, iar obligativitatea respectarii contractului colectiv de muncă derivă si din prevederile Conventiei OIM nr.131/1970, după cum s-a arătat, pe lângă faptul că, alin.2 al ambelor articole prevede atragerea raspunderii partilor care se fac

vinovate de neîndeplinirea obligațiilor avansate prin contractul colectiv de muncă. Cum Ordinul Președintelui ANSVSA nr.1016/23.12.2015), a prevăzut creșteri salariale și în baza Legii nr.188/1999, privind statutul funcționarilor publici, hotărârea în cauză, interferează cu Legea nr. 284/2010, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, modificată și a personalului de specialitate, în speță funcționar public.

Colegiul reiterează că un aspect definitoriu al discriminării îl constituie, diferența de tratament bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis/restrictiv, care poate limita o mărire salarială. Or, în cauza de față, mărirea salarială aplicată angajaților ANSVSA a fost aplicată prin adoptarea Ordinului Președintelui ANSVSA nr.1016/23.12.2015, care asimilează funcții stabilite special prin acel ordin, iar funcția ocupată de către petent, de angajat muncitor calificat I (angajat contractual) în cadrul Direcției Autorității Naționale Sanitar Veterinară și pentru siguranța Alimentelor Vrancea, nu este cuprinsă în dispozițiile Legii nr. 293/2015 și a Legii cadru nr. 284/2010.

Astfel, Colegiul director este chemat să se pronunțe potrivit art.2, alin.1), din O.G nr.137/2000, modificată. Petentul, în descrierea faptei imputate părții reclamate, a invocat un criteriu de discriminare bazat pe excluderea mării salariului acestuia, prin adoptarea Ordinului Președintelui ANSVSA nr.1016/23.12.2015). Colegiul director constată că în prezenta speță, nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, potrivit art. 2 alin.1), din O.G nr.137/2000, modificată. O atare prezumție, permite cel puțin a se presupune că între un criteriu interzis (excluderea petentului de la o mărire salarială) și fapta părții reclamate, există un raport de comparabilitate ce determină un tratament mai puțin favorabil între părți.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Colegiul director respinge excepțiile invocate de reclamat cu privire la vădita necompetență a Consiliului, raportat la dispozițiile art. 19 din O.G nr.137/2000, modificată și art. 29 din Ordinul Președintelui Consiliului nr.144/2008, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor, excepția obiectului vădit nefondat conform articolelor menționate mai sus și excepția invocată în privința lipsei calității procesuale pasive a acesteia.

2. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare potrivit prevederilor art. 2 alin.1), din O.G nr.137/2000, modificată prin (lipsă raport de comparabilitate).

3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a) ...

b) Autoritatea Națională Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, loc.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

-

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC– Membru

DINCĂ ILIE– Membru

THEODORA BERTZI– Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Redactat G.L și R.O